

ОТВОРЕНО ПИСМО КОНФЕДЕРАЦИЈЕ СЛОБОДНИХ СИНДИКАТА

КО ЈЕ ОДГОВОРАН ЗА НЕСИГУРНОСТ И ШИРЕЊЕ НАСИЉА?

Најновије убиство детета и мајке, наше колегинице, медицинске сестре, не може и не сме да остане само новинарска тема за жуту штампу, већ нас тера да поново тражимо одговорност и конкретне мере од људи на власти, којима је „дато“ да „стварају амбијент за безбедан рад и живот без насиља“. Не можемо више да ћутимо пред чињеницом да се сваким даном све више потврђује колико, као друштво све више пропадамо у амбис, из којег нам нема повратка.

Упозоравали смо, као организација која штити права радника, да постајемо као друштво и држава све, само не социјално одговорни, хумани и правични. Упозоравали смо на **економску и социјалну НЕСИГУРНОСТ обичног човека-радника и његове породице** у најсуровијем облику капиталистичког система, који нам се намеће, као и на све могуће последице које он носи.

Нажалост, све оно на шта смо упозоравали, дешава нам се више година уназад, плъчкашка приватизација, губитак посла за велики број радника, најсуровија експлоатација радника од стране власника капитала, насиље, убиства, самоубиства, породичне трагедије...

Питања се намећу сама – Ко је одговоран? Ко промовише насиље, страх, дискриминацију и зашто? Која је цена **економске и социјалне НЕСИГУРНОСТИ радника** и ко је заговара? Зашто се све мање чује и гуши сваки глас радника у овој земљи?

Од почетка друштвених промена и транзиције, до данас, сведоци смо како се једни све више богате, а ми, други све више идемо у сиромаштво и очај. Нисмо у могућности да издржавамо своје породице од све мањих зарада, нити да изађемо из „дужничког ропства“ и све већих дугова, немамо адекватну бесплатну здравствену заштиту, немамо ни адекватну социјалну заштиту и помоћ државе за све већи број угрожених категорија грађана...

Социјално одговорна држава овде не постоји, већ само борба за власт, лично богаћење, привилегије и наравно - лажна обећања.

Упозоравали смо на дискриминаторске законе, који се на силу доносе и којима нам све више ускраћују право на рад, безбедне услове за рад и пристојну зараду, здравствену и социјалну заштиту, са којом обичан радник може „нормално“ да живи са породицом. Упозоравали смо да без поштовања достојанства обичног радника, нема ни правичног и социјално одговорног друштва.

Узалуд, страх од губитка посла и сурова „животињска“ борба за преживљавање, која нам се нуди, су јачи од буђења колективне самосвести и солидарности радништва и обичних људи, све до самоуништења. Постајемо ненормални и безосећајни за проблеме других и као појединци и као друштво.

С друге стране, демонстрација силе без санкција, присутна је на сваком кораку: на изборима, код доношења антирадничких закона, у поступцима и јавним наступима појединаца и група, у ријалитијима, у медијима, у односу према супротним мишљењима и ставовима, према саопштењима и захтевима синдиката који нису „по мери“, у кршењу законом гарантованих права радника, у опструирању судских поступака против „привилегованих“, у односу према независним телима која штите Уставна права грађана Србије.

Осећамо моралну одговорност и зато тражимо од власти покретање системских промена и одговорности свих других који су, на било који начин, допринели и дозволили да овакав систем угрози животе невиних.

Позивамо Вас, да објавите ово писмо због њих.

КОНФЕДЕРАЦИЈА СЛОБОДНИХ СИНДИКАТА

11 000 БЕОГРАД, Радивоја Кораћа 4

Контакт телефон: 3863-313;3863-033;3863-233 тел/факс: 3863-200;

konfederacija.ss@open.telekom.rs

www.kss.org.rs